

THE INHERITANCE

Money Comes and Goes. A Family Name Remains.

FERDINANDO FREGA
BLADEFREGA

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

THE FAMILY · 14

Η κληρονομιά συνήθως συνδέεται με ένα γεγονός οδυνηρό κι όχι χαρούμενο. Σχεδόν σαν να ακολουθεί η ζωή έναν δαντικό νόμο του *contrapasso*: κάθε τίμημα που πληρώνεται ξεπληρώνεται με ένα άλλο τίμημα.

Κι όμως, η κληρονομιά είναι επίσης ο τελικός ισολογισμός ενός ανθρώπου.

Μέσα της δεν υπάρχουν μόνο σπίτια, τραπεζικοί λογαριασμοί, αυτοκίνητα, κοσμήματα ή περιουσιακά στοιχεία. Μέσα της υπάρχουν πεποιθήσεις, ηθικοί κώδικες, αρχές, πίστεις, φόβοι, αγάπες και ο τρόπος με τον οποίο ένας άνθρωπος διάλεξε να βαδίσει μέσα στη ζωή.

Οι περισσότεροι αφήνουν πίσω τους ό,τι η κοινωνία αναγνωρίζει ως πολύτιμο: ένα σπίτι, κάποιες οικονομίες, ένα οικογενειακό κειμήλιο, μια ανάμνηση.

Άλλοι αφήνουν χρέη.

Ο ιταλικός νόμος, με την ιδιόρρυθμη λογική του, επιτρέπει στους κληρονόμους να αποποιηθούν μια κληρονομιά, μέσα σε ορισμένα όρια, όταν τα χρέη ξεπερνούν το ενεργητικό. Είναι σχεδόν μια νομική παραδοχή ότι κάποιοι άνθρωποι τα καταναλώνουν όλα πριν φύγουν και αναχωρούν με άδειες τσέπες.

Αλλά εγώ δεν είμαι δικηγόρος.

Δεν έχω ακαδημαϊκούς τίτλους να επιδείξω. Είμαι ακόμη ο ίδιος άνθρωπος που κάποτε πήρε τέσσερα στο μάθημα των ιταλικών.

Αυτό που έχω είναι εμπειρία. Και η εμπειρία μου έμαθε ότι μερικές φορές είναι μεγαλύτερη από τον νόμο και πιο απαιτητική από το ίδιο το έλεος.

Ο πρώτος άνθρωπος που μου άφησε μια αληθινή κληρονομιά ήταν η αδελφή μου, η Teresa.

Ο καρκίνος του παγκρέατος την πήρε μόλις στα εξήντα της χρόνια.

Ήταν ανύπαντρη. Δεν είχε φτιάξει δική της οικογένεια. Οι αδελφοί μου, οι γονείς μου κι εγώ ήμασταν οι μόνοι άμεσοι κληρονόμοι της.

Μόλις έναν χρόνο αργότερα, οι γονείς μου την ακολούθησαν, με είκοσι μέρες διαφορά.

Ό,τι άφησαν πίσω τους έγινε μια κληρονομιά μοιρασμένη ανάμεσα σε μένα και στους δύο αδελφούς μου, τα δίδυμα Frega, οκτώ χρόνια μικρότερους από μένα.

Διαφορετική μόρφωση.

Διαφορετικές ζωές.

Διαφορετικές αξίες.

Διαφορετικές προσδοκίες.

Ό,τι συνέβη στη συνέχεια δεν ήταν αυτό που θα ήθελαν οι γονείς μας.

Ο πιο δυνατός κινήθηκε πρώτος. Ο ένας πήρε ό,τι μπορούσε να βρει. Ο άλλος στεκόταν και έβλεπε να εμφανίζονται πραγματικότητες που δεν θα έπρεπε ποτέ να υπάρξουν μέσα σε μια οικογένεια.

Η περιουσία αξίζει περίπου ένα εκατομμύριο ευρώ, ανάμεσα σε ακίνητα και τραπεζικά στοιχεία.

Αλλά τα χρήματα είναι το λιγότερο σημαντικό κομμάτι αυτής της ιστορίας.

Μπροστά σε πράξεις που, κατά τη γνώμη μου, ξεπέρασαν κάθε όριο οικογενειακής εμπιστοσύνης και ηθικής ευθύνης, μου είχε μείνει μόνο ένας δρόμος: να ζητήσω προστασία μέσω της δικαιοσύνης και να υπερασπιστώ δικαιώματα που δεν ανήκουν μόνο σε μένα, αλλά και στα παιδιά μου.

Έχει ανοίξει ποινική διαδικασία.

Αυτό και μόνο σημαίνει ότι υπάρχουν αποδείξεις και ότι οι θεσμοί τις έκριναν άξιες εξέτασης.

Τα υπόλοιπα ανήκουν στη δικαιοσύνη, όχι σε μένα.

Θα περιμένω υπομονετικά.

Δεν ζήτησα ποτέ εκδίκηση.

Δεν έδωσα ποτέ αυτή τη μάχη για τα χρήματα.

Και ακριβώς γι' αυτό δεν είχα ποτέ την πρόθεση να γίνω πολιτικώς ενάγων ζητώντας οικονομική αποζημίωση.

Ο αγώνας μου δεν έχει να κάνει με το να πλουτίσω.

Ο αγώνας μου έχει να κάνει με την προστασία του ονόματος Frega.

Αρνούμαι να δω το όνομα της οικογένειάς μου να σέρνεται σε δικαστήρια, κατηγορίες, απληστία και εσωτερική καταστροφή χωρίς να σηκωθώ για να υπερασπιστώ αυτό που πιστεύω ότι είναι σωστό.

Εκείνο το όνομα ανήκε στον πατέρα μου.

Στη μητέρα μου.

Στην αδελφή μου.

Και μια μέρα θα ανήκει σε όσους έρθουν μετά από εμάς.

Τα χρήματα έρχονται και φεύγουν.

Ένα οικογενειακό όνομα μένει.

Η πιο πολύτιμη κληρονομιά που έλαβα δεν μετρήθηκε ποτέ σε ευρώ. Ήταν η ευθύνη να κουβαλάω εκείνο το όνομα με αξιοπρέπεια.

Ο πόνος όμως μένει.

Όχι ο πόνος της περιουσίας.

Όχι ο πόνος των τραπεζικών λογαριασμών.

Ο πόνος της απουσίας.

Ο πόνος για τους ανθρώπους που αγαπήσαμε και που δεν είναι πια εδώ.

Μερικές φορές φαντάζομαι τους γονείς μου και την αδελφή μου να στέκονται μαζί σε κάποιο μακρινό μπαλκόνι, πέρα από το βλέμμα μας, και να παρακολουθούν αυτό το παράξενο ανθρώπινο θέατρο να ξετυλίγεται από κάτω τους.

Και ίσως χαμογελούν.

Ίσως κουνούν το κεφάλι τους.

Και ίσως λένε:

«Ο Frega συνεχίζει να παλεύει. Δεν σταματά ποτέ. Είναι ακριβώς ο άνθρωπος που κανείς δεν περίμενε ότι θα γινόταν».

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂